

ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ

УДК 336
JEL L32, G12, F38

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ ФОРМУВАННЯ ТА ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ АКТИВІВ У РАМКАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ ТА РИЗИКУ

Гесенко Михайло Миколайович

кандидат економічних наук, професор
Сумський національний аграрний університет
ORCID: 0000-0002-3249-1030
mykhaylo.heyenko@snau.edu.ua

Омелянко Денис Олегович

аспірант кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Сумський національний аграрний університет
ORCID: 0000-0002-3836-7962
denis0707995280@gmail.com

Стаття присвячена узагальненню методичних підходів з приводу управління активами підприємств та практичним рекомендаціям щодо покращення та адаптації системи управління активами в умовах ризику та невизначеності. У сучасних умовах та при ринковій економіці майже всі підприємства або компанії мають на меті в ритмічне та стабільне функціонування. Сучасні умови господарювання можна визначити як такі, що відмуваються під час значного ризику та невизначеності. Для досягнення певних вагомих результатів у фінансово-господарській діяльності підприємств потрібна чітко сформована та економічно доцільна фінансова політика управління активами в таких умовах. У зв'язку з цим важливим завданням для забезпечення розвитку підприємств є здійснення ефективної політики управління активами підприємств в умовах невизначеності та ризику. У статті розглянуті мета та процеси створення активів підприємства. Досліджені показники стану та ефективності дебіторської заборгованості та методи їх обчислень. Надано показники стану та ефективності використання грошових активів та вказана їх розрахункова методика. Розглянуто комплексний підхід до аналізу активів та сучасних методик їх коректного відображення. Висвітлено праці науковців останніх років, що присвячені управлінню активами, проблема управління активами залишається досить складною в системі управління фінансами підприємств. Методика дослідника в основному зводиться до вибору методів, принципів, функцій, завдань і механізмів управління фінансами підприємства. Доведено, що ключову роль у реалізації стратегії підприємства займають проблеми достатності активів. Показано механізми їх планування та поповнення, проведено аналіз ефективності їх використання. При цьому висвітлено актуальні питання визначення сутності активів підприємства з метою їх правильного відображення у фінансовій звітності та ефективного управління ними для забезпечення сталого розвитку. Відображено, що активи підприємства являють собою досить складну економічну категорію. У такій формі переплітається значно більшість певних практичних та теоретичних аспектів. Серед них важливими є організація ефективного управління активами підприємств. Такі методи дозволять більш точно та ґрунтовно досліджувати та ефективно управляти активами підприємств в умовах невизначеності та ризику.

Ключові слова: підприємство, активи, методи, фінансова діяльність, фінансова політика, основні засоби, оборотні кошти, методичні підходи.

DOI: <https://doi.org/10.32782/bsnau.2023.2.4>

Постановка проблеми у загальному вигляді. Основною забезпечення стабільного функціонування підприємств є зростання їхньої прибутковості, конкурентоспроможності, платоспроможності та ринкової цінності. Ці основні індикатори здатності підприємства до розвитку безпосередньо залежать від взаємоузгодженої та взаємопов'язаної діяльності усіх підрозділів підприємства, ефективність їх взаємодії може бути досягнута шляхом формування та застосування в практиці господарювання системи економічного управління підприємством.

Управління активами повинно відповідати певним вимогам, що накладають відбиток на саме управління і повинні обов'язково виконуватись на кожному етапі.

Таким чином аналіз методичних підходів до аналізу активів підприємств дозволяє більш точно виконати та дослідити їх ефективне використання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Наукова спільнота має велику кількість авторитетних фахівців, таких як І. О. Бланк, С. В. Калабухова, А. М. Ковальова, М. Р. Ковбасюк, І. Д. Лученок, І. М. Рєпіна, Є. С. Стоянова та ряд інших. Незважаючи на обширні дослідження в економічній літературі, деякі теоретичні та практичні невизначеності все ще бентежать експертів. Оцінка активів компанії в умовах ризику та невизначеності є темою, яка привернула значну увагу. Проте чіткого та комплексного алгоритму оцінки дій у цьому напрямку немає. Основну

увагу дослідники зосереджують на методичних підходах до аналізу окремих складових активів підприємства, зокрема, оборотних і необоротних активів, а точніше – основних засобів.

Формування цілей статті. Основним завданням дослідження є напрацювання та виявлення релевантних методик до аналізу використання та управління активами підприємств в умовах невизначеності та ризику.

Методи дослідження. Для вирішення поставленої задачі використовуються наступні методи наукового дослідження: наукового абстрагування та логічного узагальнення (при розробці класифікаційної та концептуальної дослідницької апаратури). Використано метод структурних факторів та порівняльного аналізу для класифікації активів та структурних ознак і факторів їх фінансування. Використано методи аналізу ієрархій, а саме при розробці рекомендацій щодо побудови моделей управління активами.

Результати дослідження. Активи компанії можна простежити за трьома різними етапами її розвитку, кожна з яких відповідає окремій фазі її життєвого циклу.

Створення нового підприємства є вирішальним етапом у створенні активів, особливо для великих підприємств. Активи, сформовані на цьому етапі, визначають початкові вимоги до капіталу, потенціал отримання прибутку, оборотність активів, рівень ліквідності та інші відповідні фактори.

Еволюцію активів компанії можна розглядати як безперервний процес розвитку, починаючи з розширення, реконструкції та модернізації діючого підприємства. Ця фаза узгоджується зі стратегічними цілями зростання, з урахуванням інвестиційних ресурсів та їх ефективним залученням. Цей ключовий етап суттєво сприяє життєвому циклу організації.

Розширення підприємства може проявлятися у створенні нових філій, філій або інших структурних підрозділів. Компанія може створити ці нові підрозділи шляхом будівництва з нуля або шляхом придбання вже існуючого набору активів у формі повністю розробленого майнового комплексу. [3]

Щоб забезпечити безперебійне функціонування організації в довгостроковій перспективі, процес формування її активів має бути продуманим. Основною метою накопичення активів компанії є визначення та задоволення потреб у різних типах активів для полегшення операційних процесів. Крім того, оптимізація їх складу необхідна для забезпечення необхідних умов для ефективної господарської діяльності.

Мета створення корпоративних активів досягається шляхом дотримання наступних принципів [4]:

1. Враховуючи найближчі перспективи операційного зростання та можливості для диверсифікації.

2. Гарантування відповідності між кількістю та складом створених активів та кількістю та складом виробленої та реалізованої продукції.

3. Гарантування ідеального складу активів, що оптимізує ефективність господарської діяльності.

4. Сприяння швидкому обігу активів під час їх використання шляхом створення сприятливих умов.

5. Вибір активів, які сприяють зростанню ринкової вартості підприємства, має вирішальне значення для забезпечення прогресу.

Характеристика такої мети зображена на рис. 1.

Нижче наведено підсумок основних принципів. Сутність цих принципів полягає у наступному.

1. Розглядаючи потенціал зростання в найближчій перспективі та засоби диверсифікації операційної діяльності.

Під час становлення компанії основним пріоритетом є розвиток її операційної діяльності, що диктує формування її активів. Однак дуже важливо вибрати правильну ринкову нішу протягом початкового життєвого циклу компанії, щоб забезпечити високі темпи зростання. Тому важливо мати на увазі, що активи, розроблені на ранніх стадіях, повинні дозволити потенційне зростання та диверсифікацію пропозицій продуктів у найближчому майбутньому.

2. Гарантування відповідності між створенням активів як за обсягом і складом, так і виробництвом і реалізацією продукції.

Формуючи бізнес-стратегію для запуску стартапу, важливо ретельно оцінити необхідні активи [6]. Такий підхід гарантував би дотримання встановлених вимог.

Активи нещодавно створеного підприємства мають декілька унікальних характеристик, а саме: на ранніх стадіях діяльності підприємства необоротні активи зазвичай не складаються з довгострокових фінансових інвестицій. Такі інвестиції, як правило, формуються на пізніших етапах у рамках поточної інвестиційної діяльності.

На початковому етапі формування підприємства дебіторська заборгованість становить незначну частину оборотних активів, оскільки бізнес-операції ще не розпочалися. Короткострокові фінансові інвестиції також зведені до мінімуму, у багатьох випадках взагалі відсутні.

Визначаючи необхідні активи для новоствореного бізнесу, дуже важливо класифікувати їх за типом. До таких категорій належать основні засоби, нематеріальні активи, запаси ТМЦ, грошові активи та інші види активів.

Різні групи розраховують потребу в капітальних активах окремо.

а) споруди та конструкції, пов'язані з виробництвом або виробництвом

б) машини та обладнання, що використовуються під час виробничого процесу;

в) машини та обладнання, задіяні в нагляді за виконанням операційних завдань.

Початковий крок передбачає визначення конкретного обладнання та обладнання, необхідних для виробничого процесу. Потім для розрахунку цієї вимоги використовується формула, викладена таким чином:

$$P_u = \frac{OB \times Vo}{Пре} + VU, \quad (1)$$

P_u – потреба у виробничому устаткуванні конкретного виду;

OB – плановий обсяг виробництва продукції, що потребує використання даного виду устаткування;

$Пре$ – експлуатаційна продуктивність даного виду устаткування (нормативний обсяг виробництва продукції з розрахунку на одиницю устаткування);

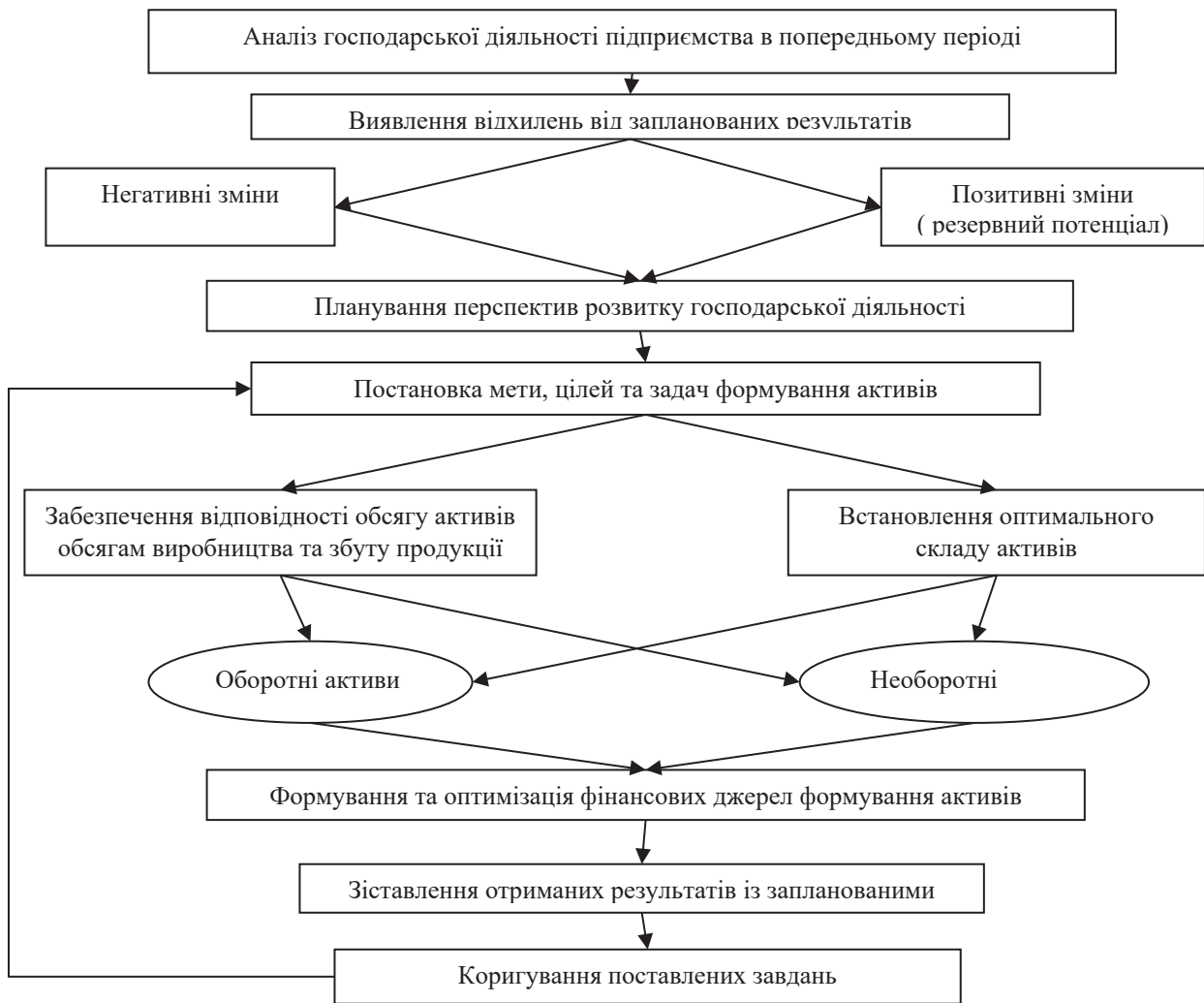

Рисунок 1 – Організація процесу формування активів на підприємстві

Джерело: [5]

Во – вартість одиниці цього виду устаткування;
ВУ – вартість установки даного виду устаткування.

Під час другого етапу виконується ретельна оцінка операційних потреб, щоб визначити конкретні машини та обладнання, необхідні для управлінської діяльності. Це включає різні предмети, такі як офісні меблі, електронні комп'ютери, комунікаційні пристрої тощо.

Третій крок передбачає визначення необхідності будівництва приміщень, які безпосередньо сприяють виробничому процесу, а також забезпечення розміщення адміністративного персоналу.

Необхідність нематеріальних активів залежить від технології, яка використовується під час виконання операційних процедур [7].

Оцінюючи вартість необоротних активів для бізнесу, важливо враховувати спосіб їх придбання, наприклад придбання права власності або через фінансову чи оперативну оренду.

Запаси ТМЦ диференціюються за їх видами для розрахунку необхідних обсягів:

а) потреба в оперативних коштах, які передбачаються для придбання запасів основних і другорядних ресурсів.

б) промислові підприємства потребують оборотних коштів для фінансування своїх запасів готової продукції.

в) потреба в оборотних коштах забезпечується запасами товарів, але в першу чергу це стосується підприємств торгівлі.

Щоб визначити оборотні кошти, необхідні для утримання запасів ТМЦ, їх щоденну витрату потрібно помножити на норму запасу в днях. Різні підприємства встановлюють власні норми цих запасів, виходячи зі своєї унікальної економічної діяльності та галузевих особливостей. Для новостворених підприємств ці норми зазвичай включаються як частина загальних показників бізнес-плану [8].

Для розрахунку необхідних грошових коштів враховуються майбутні витрати на різні види діяльності, такі як оплата праці (без нарахувань), авансові та податкові платежі, маркетингові витрати (наприклад, реклама), комунальні послуги тощо. Для стартапів необхідні грошові активи визначаються шляхом визначення типів платежів на наступні три місяці. З часом і початком інфляції норми грошових активів зазвичай зменшуються під час звичайної економічної діяльності.

Щоб визначити необхідну кількість інших активів, використовується метод прямого розрахунку, адаптований до окремих типів активів і закодований за допомогою специфічних для підприємства ознак. Цей розрахунок проводиться окремо для необоротних і оборотних активів.

Для визначення потреби новоствореного підприємства проводиться оцінка потреби в необоротних і оборотних активах. Непоточні потреби розраховуються шляхом об'єднання потреби в основних засобах, нематеріальних активах та інших необоротних активах. Так само поточні потреби встановлюються шляхом агрегування потреб у запасах товарних цінностей, грошових активів та інших видів оборотних активів.

Визначення необхідних активів для нового бізнесу нерозривно пов'язане з вибором з різних альтернативних рішень [9].

- а) придбання, будівництво або оренда будівель;
- б) придбання машин, механізмів і обладнання шляхом оренди або викупу;
- в) створення або виснаження запасів товарних цінностей у більшому чи меншому масштабі.
- г) закупівля вже існуючих технологічних рішень як нематеріальних активів або їх автономне створення.

Для визначення необхідних грошових активів нового підприємства важливо враховувати формування платоспроможності та розмір грошових активів. Це передбачає розрахунок вимог до активів за трьома потенційними сценаріями:

- 1) Мінімальна сума активів, необхідна для початку економічного підприємства [8].
- 2) Необхідна кількість ресурсів для початку господарської діяльності, включаючи задовільні страхові резерви основних видів оборотних коштів, таких як грошові та матеріальні цінності.
- 3) Оптимальний обсяг активів, необхідний для придбання як матеріальних, так і нематеріальних основних засобів з одночасним створенням достатнього страхового резерву з усіх оборотних активів, необхідних для початкових етапів експлуатації.

Розрахунки передбачають встановлення мінімальної та максимальної потреби в активах, з яких визначається необхідна сума. Максимальна потреба згодом може бути використана для початку фази розширення підприємства.

Перш ніж почати новий бізнес, важливо врахувати законодавчі вимоги щодо створення статутного фонду. Ці вимоги відрізняються залежно від галузі та організаційної структури підприємства, наприклад банків, страхових компаній, інвестиційних фондів, акціонерних товариств або товариств з обмеженою відповідальністю. Відповідно до закону [9] сукупні активи цих суб'єктів господарювання повинні відповідати або перевищувати мінімальний розмір їх статутного фонду.

3. Гарантування ідеальної комбінації активів для найбільш ефективної економічної ефективності.

Оптимізація складу активів компанії спрямована на досягнення двох цілей – забезпечення майбутнього оптимального використання окремих типів активів і підвищення їхнього сукупного потенціалу для отримання операційного прибутку.

Досягнення максимальної ефективності в організації необоротних і оборотних активів залежить від врахування операційної діяльності в галузях, середньої тривалості операційного циклу та оцінки сильних і слабких сторін, пов'язаних із функцією цих активів.

Проведено аналіз маневреності активів для оцінки оптимізації співвідношення оборотних і необоротних активів. Це визначається шляхом розрахунку показника-коефіцієнта за такою формулою:

$$KMa = \frac{3A}{A}, \quad (2)$$

KMa – коефіцієнт маневрування активів підприємства;
 $3A$ – загальна сума всіх сформованих активів підприємства.

4. Створення сприятливих умов для прискорення оборотності активів під час використання [9].

Важливо застосовувати цей принцип, оскільки він має прямий і опосередкований вплив на операційний прибуток компанії. Швидкість, з якою обертаються активи, значно впливає на прибуток бізнесу.

Модель Дюпона показує, що чим швидше обертаються активи, тим більший кінцевий операційний прибуток. Кореляція між прискоренням оборотності активів і прибутком є прямою і пропорційною.

$$\frac{\text{Сума операційного прибутку}}{\text{Вартість операційних активів}} =$$

$$= \text{Коефіцієнт рентабельності реалізації продукції} \times \text{Коефіцієнт оборотності операційних активів}$$

Наведена модель ілюструє, що операційний прибуток компанії залежить виключно від коефіцієнта оборотності операційних активів, враховуючи постійний обсяг використання та коефіцієнт прибутковості продажів продукції.

Коли оборот активів прискорюється, це призводить до зменшення потреби в цих активах. Це, у свою чергу, спричиняє зменшення розміру операційних активів, тим самим зменшуючи операційні витрати. У результаті операційний прибуток може зрости навіть за інших рівних факторів. Вплив прискорення оборотності активів на операційний прибуток досягається опосередковано шляхом зниження операційних витрат за рахунок зменшення обсягу використовуваних активів.

Для визначення зменшення обсягу операційних активів, що використовується для прискорення оборотності, можна застосувати наступну формулу:

$$Eopa = (POA\phi - PO\phi) \times Opo \quad (4)$$

$Eopa$ – розмір економії суми операційних активів, що досягається в процесі прискорення їх обороту;

$POA\phi$ – період обороту операційних активів підприємства у передплановому періоді, в днях;

Opo – планований одноденний обсяг реалізації продукції.

5. Вибір найсучасніших типів активів з метою підвищення ринкової вартості підприємства.

Як сучасний ринок засобів і предметів виробництва, так і фінансовий ринок представляють безліч варіантів створення активів підприємства. Вибираючи ці альтернативи, важливо враховувати їх потенціал, універсальність і здатність генерувати прибуток у різних економіч-

них умовах. Ці фактори, у свою чергу, можуть підвищити ринкову вартість підприємства [10].

Оцінюючи активи компанії, не можна ігнорувати переважачі передумови невизначеності та ризику. Невизначеність означає неадекватну або суперечливу інформацію, яка збільшує можливість помилкових суджень або туманних висновків. Навпаки, ризик передбачає перспективу несприятливих наслідків або втрат, які можуть виникнути в результаті рішень або починань.

Невизначеність і ризик притаманні будь-якому сценарію, і ефективне управління ними може виявитися вирішальним елементом у досягненні бажаних цілей.

Досягнення конкретної мети вимагає структурованого підходу, відомого як методичні підходи. Однак, коли ви зіткнулися з ризиками та невизначеністю, для досягнення успіху можуть знадобитися додаткові дії. Застосування методичних підходів у таких ситуаціях може передбачати такі характеристики:

Рівень невизначеності та ризику має відповідати застосованому методичному підходу. При роботі з умовами високого ризику виправданим є більш складний і ретельний методологічний підхід порівняно з умовами низького ризику.

Застосування аналізу ризиків може полегшити ідентифікацію потенційних небезпек і небезпек, водночас дозволяючи розробити більш ефективні стратегії управління ними.

Для ефективного досягнення поставлених цілей методичні підходи потребують ретельного планування та управління. Невизначені та ризиковані умови можуть вимагати ще більш ретельного планування та управління, щоб забезпечити успіх у застосуванні цих підходів.

У ситуаціях невизначеності та ризику можуть знадобитися різноманітні методологічні підходи. Вони можуть варіюватися від системного підходу до аналітичного підходу і навіть експертного підходу, залежно від обставин.

З огляду на постійно мінливі невизначені та ризиковані умови, вкрай важливо часто переглядати та адаптувати методологічні підходи, щоб забезпечити їхню ефективність. Тому постійне оновлення та коригування є важливими.

Коли ви стикаєтеся з невідомими та потенційними небезпеками, використання систематичних методів може призвести до кращої обґрунтованості суджень. Життєздатним варіантом є проведення аналізу ризиків, під час якого визначаються, оцінюються різні сценарії та розглядається їхній вплив на остаточне рішення.

Висновки. Щоб гарантувати успіх підприємства в найближчі роки, вкрай важливо мати продуманий підхід до формування активів. Основною метою цього процесу є розпізнавання та виконання специфічних вимог до різних активів для полегшення операцій, а також упорядкування їхнього складу для максимальної ефективності економічної діяльності. Це створить умови для ефективного функціонування підприємства в довгостроковій перспективі.

Управління активами – це складний процес, який включає в себе різні завдання. Це оптимізація виробництва запасів і готової продукції, прискорення руху капіталу, пов'язаного з дебіторською заборгованістю, визначення правильного співвідношення між зростанням обсягу виробництва і оборотним капіталом, скорочення часу виробничого циклу, поліпшення організації матеріально-технічного забезпечення, прискорення реалізації продукції, товарна продукція. Ефективне вирішення цих проблем залежить від розумного управління активами компанії.

Дослідження показали, що оцінка активів на придатність, знос і коефіцієнт оборотності має першорядне значення. Підтримання цих коефіцієнтів може вплинути на схильність підприємства до банкрутства. Таким чином, необхідно активно перевіряти та управляти активами компанії, щоб забезпечити фінансову стійкість перед обличчям невизначеності та ризику.

Список використаної літератури:

1. Головка О.Г., Омеляненко Д.О. Принципи управління активами підприємства в контексті забезпечення його фінансової стабільності. *Проблеми та перспективи розвитку підприємництва : Матеріали XIV Міжнародної науково-практичної конференції*. 2020. 424 с.
2. Головка О.Г., Омеляненко Д.О. Asset management: methodology of effective formation. *Перспективи розвитку управлінських систем у соціальній та економічній сферах України: теорія та практика*. 2020. 472 с.
3. Головка О.Г., Омеляненко Д.О. Peculiarities of business asset management. *Economics and Law*. 2021. 2 (61). С. 135–142.
4. Олійник Л.В. Управління активами підприємства на основі конвергенції з господарсько-економічною системою. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2013. № 6. С. 264–270.
5. Осадчук Н.В. Оптимізація руху високоліквідних оборотних коштів на промисловому підприємстві. *Наукові праці Донецького державного технічного університету*. 2003. № 68. С. 96–100.
6. Храпкіна В.В. Механізм управління активами в системі фінансової безпеки підприємства. *Економіка будівництва і міського господарства*. 2012. № 3. С. 235–242.
7. Чебанова Н.В. Комплексний підхід до системи стратегічного управління активами підприємств залізничного комплексу. Українська держ. академія залізничного транспорту. *УкрДАЗТ*. 2009. 305 с.
8. Серік Ю.В. Управління оборотними активами підприємства. *Менеджмент, теорія та практика*. 2013. № 4. С. 70–75.
9. Причепя І.В., Кравець Н.В. Теоретичні засади управління активами підприємства. *Економічний простір*. 2012. № 60. С. 249–257.
10. Олександренко І.В. Методичні підходи до діагностики оборотних активів підприємства. *Бізнесінформ*. 2014. № 2. С. 277–282.
11. Гриньова В.М. Фінанси підприємств: навч. посіб. *Знання – Прес*. 2006. С. 62–80.

References:

1. Holovko O.H., Omelianenko D.O. (2020) Pryntsypy upravlinnya aktyvamy pidpryyemstva v konteksti zabezpechenya yoho finansovoyi stabilnosti. *Problemy ta perspektyvy rozvytku pidpryyemnytstva: Matrialy XIV Mizhnarodnoyi nauko-vo-praktychnoyi konferentsiyi*, 424 p.
2. Holovko O.H., Omelianenko D.O. (2020) Asset management: methodology of effective formation. *Perpektyvy rozvytku upravlins'kykh system u sotsial'niy ta ekonomichniy sferakh Ukrainy: teoriya ta praktyka*, 472 p. (in English)
3. Holovko O.H., Omelianenko D.O. (2021) Peculiarities of business asset management. *Economics and Law*, 2 (61), pp. 135–142. (in English)
4. Oliynyk L.V. (2013) Upravlinnya aktyvamy pidpryyemstva na osnovi konverhentsiyi z hospodarsko-ekonomichnoyu systemoyu. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu*, no. 6, pp. 264–270
5. Osadchuk N.V. (2003) Optyimizatsiia rukhu vysokolikvidnykh oborotnykh koshtiv na promyslovomu pidpryyemstvi. *Naukovi pratsi Donetskoho derzhavnogo tekhnichnoho universytetu*, no. 68, pp. 96–100.
6. Khrapkina V.V. (2012) Mekhanizm upravlinnia aktyvamy v systemi finansovoi bezpeky pidpryyemstva. *Ekonomika budivnytstva i miskoho hospodarstva*, no. 3, pp. 235–242.
7. Chebanova N.V. (2009) Kompleksnyi pidkhid do systemy stratehichnoho upravlinnia aktyvamy pidpryyemstv zaliznychnoho kompleksu. *Ukrainska derzh. akademiia zaliznychnoho transportu. UkrDAZT*, 305 p.
8. Syerik Yu.V. (2013) Upravlinnya oborotnymy aktyvamy pidpryyemstva. *Menedzhment, teoriya ta praktyka*, no. 4, pp. 70–75.
9. Prychepa I.V., Kravets N.V. (2012) Teoretychni zasady upravlinnya aktyvamy pidpryyemstva. *Ekonomichnyy prostir*, no. 60, pp. 249–257.
10. Oleksandrenko I.V. (2014) Metodychni pidkhody do diahnostyky oborotnykh aktyviv pidpryyemstva. *Biznes-inform*, no. 2, pp. 277–282.
11. Hrynova V.M. (2006) Finansy pidpryyemstv: navch. posib. *Znannya – Pres*, pp. 62–80.

Mykhaylo Heyenko, PhD, Professor, Sumy National Agrarian University

Denys Omelianenko, PhD student, Sumy National Agrarian University

METHODS OF ANALYSIS OF FORMATION AND EFFICIENT USE OF ASSETS WITHIN UNCERTAINTY AND RISK

The article is devoted to generalizing methodological approaches regarding the management of enterprise assets and practical recommendations for improving and adapting the asset management system in risk and uncertainty. In the Sun and in the market economy, almost all enterprises or companies are intended to rhythmic and stable functioning. Modern conditions of hospitalization can be defined as being displayed during considerable risk and uncertainty. To achieve certain significant results in the financial and economic activity of enterprises requires a clearly formed and economically feasible financial policy of asset management in such conditions. In this regard, an important task to ensure the development of enterprises is to implement an effective enterprise management policy of uncertainty and risk. The article deals with the purpose and processes of creating assets of the enterprise. The indicators and efficiency of receivables and the methods of their readings are investigated. The status and efficiency of the use of monetary assets and their calculation methodology are provided. A comprehensive approach to the analysis of assets and supreme methods of their correct reflection is considered. The works of scientists in recent years devoted to the management of assets have been covered, the problem of asset management remains quite difficult in the system of management of enterprise finances. The methodology of the researcher is mainly reduced to the choice of methods, principles, functions, tasks and mechanisms of management of enterprise finances. It has been proven that the keyway in the reality of the enterprise's state-owned enterprise is being released. The mechanisms of their planning and filling are shown, the annalysis of the efectivity of their use is performed. At the same time, the issues of determining the essence of the assets of the enterprise in order to be properly reflected in the financial statements and the effective management of them to ensure sustainable development. It is shown that the assets of the enterprise are a rather complex economic category. In this form, many certain practical and theoretical aspects are intertwined. Among them are the organization of effective management of assets of enterprises. Such methods will allow you to study more accurately and thoroughly and effectively manage the assets of enterprises in conditions of uncertainty and risk.

Key words: enterprise, assets, methods, financial activities, financial policy, fixed assets, working capital, methodical approaches.

Дата надходження до редакції: 20.04.2023 р.